

SAMO ZA TEBE - PRO ITAJ I SPALI

(Donosim jedno vrlo važno i vrlo tajno pismo kojeg je general Drinjanin pisao svojim vrlo povjerljivim i nadasve pouzdanim suradnicima. Jedan od njih je za sigurno bio i Danijel, Dane Joli koji je živio u Torontu. Dane Joli je bio vojnik HOS-a NDH i kao hrvatski vojnik podržavao je tijesnu veze s generalom Drinjaninom. Njegov sin Ivo je pratio PISMA MAKSA LUBURI A te me kontaktirao i rekao da ima jedan snopak pisama koje je general pisao njegovu sada pok. otcu Danijelu. Vrlo rado mi ih je uru io. Pisma datiraju od 1952 pa do 1959. Ima jako zanimljivih stvari, kao i u svakom generalovu pismu. Ovo pismo kojeg sada donosim je u ta doba, tj. godine 1955 kada su se koplja lomila izme u Poglavnika i njegove "okoline" i generala Drinjanina i HOS-a koje je on predstavljao, bilo jedna velika TAJNA, dok danas nije. Zato je general na vrh ovog pisma svojom rukom i olovkom napisao : "Samo za Tebe - pri itaj i spali". Zato sam i stavio ovom pismu taj naslov. Ovim putem se želim javno zahvaliti gospodinu Ivi Joli u na darovanju pisama njegova pok. otca Danijela meni. Hvala ti Ivo! Ovo pismo se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A" na stranicama 73, 74, 75, 76 i 77. Mo. Otporaš.)

HRVATSKI NARODNI ODPOR

GENERAL DRINJANI.

Ured Glavnog Tajnika.

Stan, dne 7. XI. 1955.

Dragi brate !

Po ustanovljenom običaju šaljem Vam nekolicini ovo svoje osobno pismo, kao moje osobno pismo, ali koje tumači i jednoglasno mišljenje Stožera i glavnih suradnika, kao i ogromnog diela naših ljudi u emigraciji.

Najvažnije je, da se sada pokrene sve u korist Poglavnika i naših u Argentini, a onda dolazi vrlo važno pitanje, koje moramo međusobno riješiti. I mi i Vi uinismo sve i uinili smo i više i nije važno tko je uinuo, ali ima problema, koji mogu među nas unieti klicu nesuglasica, pa i razdora.

Radi se o pismima, koje ministar Ili šalje pojedinim ljudima i u kojima se na neovlašten način predstavlja u boji, koja je neistinita ili na vlastitu želju uvedena. On je dobio od Klaića, šefa propagandističkog ureda kao i od nekih drugih ovlast, da vodi stvar odašiljanja protesta. Uinili su to oni, koji su se skupa s njime usosili u glavu, štetnu i nebratsku rabotu Šubašića i IZBORA, koji je kriv za ono, što se našima događa i što je Poglavnik u bjegstvu, radi čega nam je strahovito naškodjeno politički i moralno u svietu i još se ne vide konture (*opsezi, ishodi, mo*) kraja. Ili se na glup način upleo u to nakon što mu je ponudjena prodaja knjige, koju je IZBOR izdao. Tada se je zaletio i u zadnjem Izboru napisao gluposti, koje nam ne služe na korist. O tome ćete se još uvjeriti.

Može se braniti Poglavnika, biti ustaša, napadati protivnike kao što smo i mi to činili, ali ne hvaliti onoga, koji nas je nazvao "ustaškom pašadi", "koljačima" i koji hvale Srbe, Dražu, Stojadina (*misli se na Dra. Milana Stojadinovića, mo*) itd., a napada naše svećenstvo radi koljačeva. Pa mjesto da priznaju, da je Stožer na vrijeme vidio opasnost, prave se martirima, napadaju Stožer i generala Drinjanina, a sve radi toga, jer su napali onoga, koji nam je ovu tragediju priredio.

Poglavnik je htio zavaditi Srbe, ali je nevjerni Subašić podvalio i zavadio nas. Kada je klika, koja je kriva za IZBOR vidila nesreću, nisu imali smionosti ni pameti, pa priznati, nego se osvećuju Stožeru i guraju Ilića protiv nas. Najprije zeta S. Pšeničnik, (*Srećko, mo*) poslije Klaića i promidžbu, zatim komunistu Subašića i IZBOR i na kraju nesretnog Ilića, nekada našeg prijatelja, kuma i suradnika. (*Koliko je meni poznato, a ovo treba do temelja provjeriti, Dr. Andrija Ilić je bio generalov tajnik u Glavnom Stožeru HOS-a i generalov vjenčanik, ili kum na krštenju generalovu sinu Domagoju koji je rođen 19*

listopada 1954., dakle, dok još nije me u njima bilo razdora. Mo) I mjesto da kažu mea culpa, oni napadaju Stožer i DRINU i kao uvijek nagovještavaju, da će biti zaplijenjena, zabranjena i obustavljena. Ili je neliepo, nekorektno i neustaški prema nama postupao. Mi do sada ni rie i nismo dobili od njega, nego nam braća šalju njegova pisma i prepise istih i daju znati, da se Ili predstavlja kao jedini, koji u svim poslovima ima ovlast od vode ih.

Mogu Vam kazati : Mi smo ovdje na inili plan za spašavanje Poglavnika, te od Njega dobili i ovlast za sliediti. Trebali smo ga dovesti ovamo i kamo sreće, da je odavno tu. Dali smo ogromna sredstva na raspolaganje i to pomoću naših španjolskih prijatelja i bankovnog uloga moje žene i rodbine. Sve je bilo priredjeno, a ja sam dva puta bio u Tangeru (*Tanger je luka na sjeveru Maroca ili izme u Španjolske i Maroca kod ulaz u Gibraltar, mo*) i priredio za doček u itd. (*Po ovom izgleda da bi Poglavnik doplovio parobrodom gdje bi ga general dočekao, mo*)

Nakon toga bi se išlo ovamo, gdje smo imali dozvole. Prijatelji su trebali dovesti ih od tamo u Tanger. Medjutim članovi obitelji, koji ne žele da Poglavnik dodje ovamo kao i Klaić, koji je izjavio pred povjerenikom DDRINE, da sve ide u zahod, što od Stožera dodje, oni su spriječili, da Poglavnik prihvati našu ponudu. Mi danas nemamo veze, jer ista idje preko obitelji, zetova i kćeri, a ovi ne daju, da Poglavnik dodje ovamo, jer imaju interesa da bude tamo, pa makar i u stalnoj pogibiji.

To je žalosno, ali istinito. Cijeli Stožer kao i španjolski prijatelji pratili su cijelu stvar i svi skupa se zgražamo, da se ovako što može dogoditi. Falilo je političke mudrosti, pa su naveli Poglavnika na tanak led sa nesretnim pokušajem s IZBOROM, a sada ustraju u nesreći, i dok se Subašić šeta i dojavljuje adrese, gdje bi mogao biti Poglavnik, Njega traži policija, a nas su stavili na listu neprijatelja Crkve.

To je rezultat genijalnog pokušaja rata protiv Crkve, kojeg smo osudili na vrieme i spasili barem dio ugleda našega Pokreta. Falilo je građanske, ustaške i ljudske hrabrosti, da priznaju ovu pogrešku i odterete Poglavnika, nego kažu, da se nije ništa dogodilo. To nije istina. Vatikan je dobro obaviješten, a čak i novine Španjolske, gdje smo bili br. 1 donose viesti, koje će nas u crno zaviti. Da se nismo ogradili od mahnitanga, danas bi i mi ovdje imali istu sudbinu kao i oni. (*Tamo u Buenos Airesu, Argentina, mo.*)

Pasti ćemo svi za Hrvatsku, za Poglavnika, ali pasti u borbi protiv svoga svećenstva i Crkve, a za Stojadina i peronizam, to je zločin, i one koji su zato krivi, trebalo bi staviti pred ustaški sud. Zato se osvećuju Stožeru, koji je jednodušno s generalom Drinjaninom sve napisano, sve vodio i sada je jednoglasno solidaran, kao i ogromna većina onih, kojima je stvar poznata.

Poglavnik se ne može javljati i ta klika je sada dobro izkoristila naš nesreću, pa žele da se sve zaboravi. Ne, ni zaboraviti, ni oprostiti. Doživili smo tragediju Kavrana vlastitom krivnjom, (*trebalo je imati "petlje" i to re i sedam godina poslije tragedije, preuzeti odgovornost za poraz i td., mo*) iako sam došao iz Domovine i upozorio ih na stanje. Rekli su: mi smo vodstvo. I sada smo na vrieme upozorili i opet su rekli : mi smo vodstvo. Tako se predstavlja i Ilić, ali se vara. Mi nemamo vodstvo nego vodju. Imamo Poglavnika i Predsjednika Vlade. Ni od Poglavnika ni od Predsjednika Vlade, koji nema pojma o svemu, nema ni glasa.

Nije vodstvo nitko, jer ga nema. Imamo Poglavnika i Vladu. Imamo Vrhovnog Zapovjednika, i general Drinjanin i Stožer nisu dobili ni jednog slova, pa tako Ilić nema prava miešati se u poslove Stožera ni Odpora, nego ono, što mu je Klaić dao. Mi ne priznajemo vodstva, jer smo vojnici. Ne može se jednog djelatnog generala obavještavati preko arkara, niti Stožer preko promidžbe. Ja bih radije objesio sablju za svagda, nego da mi promidžbenjaci, koji su do sada uvijek slabe rezultate pokazali, zapovjedaju. To bi bila degeneracija vojske, i to ni jedan borac, ni jedna vojska ne može prihvatiti niti to Poglavnik dopustiti.

Nije dosta, ako mi jednostavno kažemo da nismo krivi. Krivi smo jer smo dali podloge sa negativnim IZBOROM. Subašić je komunist, plaćenik Srba, i neovlašteno se služi imenom Poglavnika, izkorišćujući i to. Ponudio nam je uslugu, i napravio uslugu Srbima i komunistima. Za napasti nevaljale svećenike ne treba i tim putem, dapače treba biti dobar katolik, i u obrani ideala, Boga, Crkve, Domovine, Poglavnika i Pokreta možemo napasti ne samo svećenika, nego i kardinala, ako treba.

Ali IZBOR se je teško ogriješio o Crkvu i nas usosio. Ne dajte se u rat protiv Crkve, jer ćete ga izgubiti. Sve enici su, pa i naši protivnici svi ustali u obranu Poglavnika, osim par degeneriranih. Oni su nas jedini branili 1945. god. i danas u većini zemalja okupljamo se oko svećenstva i Crkve. To Vi svi znadete. "Plovidba" je nečista, (*Ne znam šta bi to moglo značiti "Plovidba je nečista". Možda je to u ono doba bio jedan izraz među Hrvatima koji su emigrirali u Argentinu i došli s parobrodom, tj. plovidbom, mo*) ali zar ju mi nismo napali davno prije, nego je Subašić došao među nas? Zar je itko ljuđe napao protivnike Poglavnika, pa i onda kada su svećenici? Pa ipak uživamo podporu i zaštitu Nuncija, kardinala, nadbiskupa i svećenika, jednom riječi Crkve. I svi su skočili za Poglavnika i nije mala stvar, jer ovdje su glavni uglednici Crkve za Poglavnika i to je vrijedilo više nego sve naše predstavljanje. Svi smo odgovorni Bogu i Narodu i zato pazite što radite.

Naša braćra u Argentini zaboravili su, da je Franco mađar Vatikana, da je Njemačka, Italija i Austrija u rukama kršćanskih vlada, i da u mnogim zemljama jedino Crkva štiti Hrvate. Gdje su nam novi prijatelji? Nije pupak svieta u Pampi, (*Pampa je pokrajina srednje Argentine, gdje je bilo nastanjeno mnogo Hrvata, mo*) pa ne možemo svi gledati kroz njihove naočale, koje su subjektivne. Prema istom pravu moramo i mi u fanatiki katolici koji Španjolskoj misliti na sebe kao i na Hrvatsku, koja treba Španjolsku. Neka sutra nagare Rusi, tko će nas primiti? Neka se ide sutra napried, zavisiti će mnogo toga o Francu. I svaki dan više. Stoga naši nemaju prava nametati nam jednu štetnu politiku, koja će i nas ovdje uništiti kao njih tamo.

Ne znam šta je sa Poglavnikom, ne znam kako će se sve svršiti. Jasno je da će biti teških posljedica za sve nas, za Pokret, za Hrvatsku, jer jedva smo se bili oprali od optužba 1945. i sada smo mi vlastitom krivnjom naprtili glupu, nepotrebnu i tragičnu hipoteku IZBORA. Zato ne bismo nikakovo vodstvo, nego Vodju i Valadu, Poglavnika i Predsjednika. Neka se osnuje politički odbor, neka se traži mišljenje svijetu, neka se uzmu u obzir interesi svih, u svim zemljama, neka se dade mjesta novima, koji su se istakli u borbi za ovih 10 godina.

Nije dosta, da se zetovi, kleri i propagandisti slože i ovlaste nekoga. Kakva smo mi vojska, gdje se generala obavješuje preko arkara, da je "vodstvo" sve povjerilo Iliću, neborcu, koji je ratovao u Beču, a rezistirao u Engleskoj. Kakve smo mi ustaše, gdje jedan Subašić može dieliti lekcije jednom generalu koji je 25 godina u prvim redovima. Ja sam godinu dana prije nego itko osjetio izdaju Lorkovića, pa su me proglasili ludim. Osjetio sam tragediju Kavrana, pa su me proglasili "kompromitiranim". Osjetio sam propast u koju idemo u Argentini dvije godine unapried, pa sada mi sole pamet oni, koji su krivi za tragediju, jer nisu imali ni hrabrosti ni pameti. I mi nismo crnički tribuni, nego tražimo, da se napravi Pokret, hierarhija, odgovornost. Mi smo u Stožeru napravili 10.000 pisama, i neka nam daju jedno gdje nije najčešći ustaški duh i duh Poglavnika, i to u doba, kada to nitko drugi nije radio. I usporedite ustaški duh IZBORA I DRINE.

Hoće propast DRINE. Subašić ju najavljuje u pismima, koja posjedujemo. Klaić baca sve u enifu (*nužnik, mo*) što dolazi od Stožera, a bacili su možda i spasenje Poglavnika. Dižem optužbu, tražim ustaški i vojnički sud, pa da se ustanove činjenice. Čitave pošiljke DRINA su tako nestale u Domu, nastojalo se podvaliti Stožeru, jer su imali koristi od Stojadina, (*Stojadinovića, mo*) s kojim su pravili poslove, koji nam ne služe na korist. Ima u Argentini 10.000 nacionalista i na što smo spali.

Držite se uz svoje svećenike i onda, kada se sa njima politički ne slažete. Recite im svoje. Ja sam se ispovjedio u Barceloni na Kongresu kod Čovjeka, kojega bih politički smrvio, kad bih mogao. Napadao sam ga, ali ga kao svećenika poštujem. Crkva je snaga, ne zaboravite to, a to su i naši osjetili. Neron je otišao, Staljin je otišao, Peron je otišao i Tito će otići, svi ćemo otići, a Crkva će ostati. I nama je mrijeti i moramo umrijeti spokojni i smireni s Bogom i Crkvom. Crkva je naš saveznik. Danas Rusija i USA traže veza s Vatikanom, muslimani, hindusi i pogani uzpostavljaju veze, a mi ih kidamo s Crkvom, sa Stepincem, sa 1000 mrtvih svećenika za Hrvatsku. Nedavno se njihao na vješalima Fra Herman, moj bivši suradnik zato, jer nije zatajio Poglavnika ni Hrvatske, i to u isto vrijeme dok je Subašić pisao, da je svećenstvo anacionalno, da su fratri klali, da je Draža pošten, a da su njegovi rasovi krivi, iako znamo, da je Draža bio onaj, koji je klanje vodio. Mene je IZBOR proglasio i Srbinom i na usta srbskog generala

Djuki a rekao, da ne znam tko mi je otac, zvao se "Luburi koji je navodno u Madridu".

(Evo šta o tome u "Otvoreno Pismo Srbskom Generalu Svetomiru Djuki u", pisano 10. X. 1955., izme u ostaloga, general Drinjanin kaže u DRINI br.8/12 1955., strana 218/219. "... Imam i previše dokaza o radu najnovijega "srpsko-hrvatskog stru njaka" Josipa Subaši a i njegova - i vrug zna ijeg još - lista "Izbora", pa na silu moram tražiti i nalazim, srodnost ideja i misli vodilja u pisanju toga lista i ideja, koje ste Vi iznieli u Vašem lanku. Obrazložit u:

1.) *ini se kao da ste se posebno trudili , da vaš susret sa mnom dobije nedužnu formu slu ajnog sastanka. Kažete doslovno: " Tu primjetih jednog ustaškog generala, prirodnog držanja. Izgledalo mi je, da je jedan od naših, i kad ga potapka po ramenu i upitah: "Ama, jeste li Vi naš ovjek. Jako li ite..."- on se nasmija i odgovori: "Ja sam general Luburi . Osje am se hrvatski, a tko zna od koga sam..." Svi prasnusmo u smieh na ovu dosta masnu dosjetku. Ina e Luburi je iz Hercegovine." Istina jest, da sam ja prisustvovao vie anju izmedju Vašega predstavnitva o Glavnog Stana Poglavnika, iji sam bio lan...Tako Vi ste meni predstavili punomo iz Glavnog Štaba Draže Mihailovi a, a ja Vama sa Zapovjedi Glavnog Stana Poglavnika...Ova punomo i danas postoji u arhivi II. Ustaškog Zbora. Nije bilo slu ajnog nalaza, a niti dosko ica, niti smijanja...*

2.) *Zamislite si, kada bih i ja imao stru njaka za "hrvatsko-srbske probleme", pa podvalio u jednom mom lanku sliede i dialog:*

Luburi : Slušaj, bre, Djuki u, ama Vi izgledate naš ovjek, Jako li ite...

Djuki :Znate gospon Maks, Ja sam Srbin, srbski osje am, a vrug bi si ga znal, kak je to s tatekom...

Šta biste Vi na rekli?

Znate, ja sam itao Vuka Karadži a, itao sam i ono što Srbin Dr. Joci (Eugen, mo) piše o Srbijancima, pa ipak se nikad ne bih usudio napisati o svom dragom prijatelju, srbskom generalu, da ne znam tko mu je otac. Možda to u Beogradu, na aršiji, medju niškim ciganima, koji su Srbiji dali Cvetkovi a Ministra Predsjednika, (nije ni danas stvar bolja, jer su im dali Tomislava Nikoli a za predsjednika, mo) ili u stanovitim krugovima, gdje je moral bio jako slabo predstavljen, i ne bi bilo fatalno, ali u Ljubuškom je to pitanje od prvorazredne i sudbonosne vrijednosti. Toliko na elno o moralu u Ljubuškom. A mogu Vam takodjer predstaviti obitelj Luburi a, koji su oduvijek bili poznati patriciji, gazde, gospoda, dobrotvori, duboko religiozni, priznati i poznati patrioti, što nije teško ustanoviti kod kojega god starijeg ovjeka Hercegovine. Bili su gazde i gospoda, dok niste došli Vi Srbi i Srbijanci, uništili patriote, gazde i gospodu, a stvorili proletere, revolucionarce i osvjetnike. Sa slobodom vratio se sjaj obitelji gazde Franje i gospodina Ljube Luburi a, a sa ropstvom opet smo postali prognanici, proleter, ali uvijek goapoda, i uvijek u službi Boga i Domovine. Tako e to uvijek i biti u domu Luburi a, kao i u gotovo svim domovima Hercegovine. Tamo se, gospodine generale, zna to no, tko je kome otac. Strana 220,..." Mo)

I svakom srbskom generalu daje generalski naslov, zove Nedi a rodoljubom, a mene, ustaškog generala kolja em. Ja sam osobno ponosan, a osiguravaju me svi lanovi Stožera i svi suradnici Odpora, da su i oni vrlo ponosni na ulogu Stožera i DRINE. Bilo je vremena, da ni HRVATSKA nije pola godine napisala rie Ustaša i Poglavnik, a mi smo i poslije Kavranove tragedije rekli: Ustaše srdca gore ! Kažemo i sada. Subaši i Klai poru uju, a Ili je na tom putu, da je Poglavnik napustio ustaše, kako bi se sporazumio sa Srbima i židovima. To ne stoji, a kada bi i stajalo, mi nismo napustili Njega, jer znademo, da e nas trebati. Ne vjerujemo u uspjeh antiklerikalne politike i zato smo protiv nje. I u tom moramo ostati jasni, ako ne emo da nas razganjaju po svietu kao razbojнике i komuniste. Neka se prestane s novim glupostima, jer emo se javno buniti, da spasimo ugled i ast i ljude za novu borbu.

Amerika traži Vatikan, a mi ga napuštamo. Kome to može služiti? Komunistima i Stojadinovom agentu Subaši u, a ne Hrvatskoj. Stojadin ho e Hrvatsku, ali sa granicama na Kupi i muslimani imadu pravo sumnjati u našu dobru vjeru. DRINA je bila jasna i Džafer je u njoj iznio naš stav. ast svima pa i

Stojadinu, ali na Drini.

ast liberalima i svima, ali oni vladaju u Hrvatskoj i služe komunizmu, a u svijetu ga pomažu, a Stepinac je branio Hrvatsku i sada je za tu Hrvatsku na robiji.

Vatikan daje emisije na hrvatskom i o nama ovisi, dali ćemo uspjeti da radi za nas. IZBOR nije taj put. Samo abnormalni i nepošteni ljudi mogu odobravati IZBOR.

A IZBOR još uvijek vodi duhove, sada u osvetti prema DRINI i Stožeru. Ili je najnovija poluga IZBORA pa makar kako god izgledalo, da radi za Poglavnika.

Engleska nije naš nego Petrov i Titin prijatelj. Sve što pišete Ili u i što ta budala piše Vama ide kroz ruke engleske policije, a 1945. smo vidili kakova je. Da li je pametno pravite centre tamo, a ne ovdje gdje imamo prijatelje, sigurnost i punu zaštitu? Ili je profesor i pjesnik. Može voditi propadangu, pisati lanke i vjerujem, da je to ono što bi trebao raditi i zašto smo ga bili i pozvali u Španjolsku. I onda je bio ministar, ali zato nije zapovjedao Odporom niti e sada zapovjedati.

Nije nikada hitca izpalio, nema pojma o ni emu i svaka bi mu akcija svršila kao ona Kavranova. Žena mu je bila gestapovski agent, ehinja, a Ili (*po*), (*mo*) radi strašne osobne mane sasma je u rukama svoje žene. (*Ja sam upoznao gosp. Dra. Andriju Ili a u Parizu u sije nju 1960., po povratku iz Madrida kada je bio na pogrebu pok. Poglavnika. Naše društvo HOP-a Dr. Ivan Šari ga je primio i nas nekoliko smo otišli posjetiti Georges Desbons-a, branitelja atentatora na srpskog kralja Aleksandra Kara or evi a. Dr. Ili je imao skoro cijelu jednu stranu lica crvenog mladeža, što je dio njegovog ro enja. Kada si sa njim, nekako pogled uvijek i nehotice leti na taj mladež, što izgleda vrlo upadno. Kod Georges Desbone-a me je prijatelj opomenuo da ne gledam u dr.a Ili a tako upadno. O toj "osobnoj mani" general govori, mo*) Zato je morao i i odavle, jer nije mogao medju ljude. Ona je inteligentna, ali nesavjestna i dominira ga. U ovakovim okolnostima ne može biti ni govora o nadzoru nad Stožerom, bez obzira kakova pisma njemu pisali Klai ili pojedini lanovi Poglavnikove obitelji.

Nama ne zapovjedaju k erke, zetovi i zetovski prijatelji, ni klika ni promi benjaci, ni oni, koji su nas zvali ustaškom paš adi, nego Poglavnik i Predsjednik Vlade. Zato u inite sve u obranu Poglavnika, preko banke pošaljite na obitelj novce, dajte i Ili u sve što ho ete, ali znajte da on živi u Engleskoj i da nema nad Odporom ama baš nikakove vlasti. Smiešno je ono što njemu pišu i smiešno ono što on piše. To je bio pokušaj Klai a, pa je propao, to kuša i Ili i propasti e kao i naši, ako podju tim putevima. Pazite da nam i više štete ne nanesu, prikazuju i se kao martiri, koje Crkva progoni.

To ne stoji, mogli su zgriešiti i sve enici, i mi ćemo ih osuditi, ali ogromni dio nas je branio. Zato i mi moramo braniti Crkvu i sve enstvo. Sve drugo je samoubojstvo i dreka, da se sakriju vlastite pogreške. I to ine naši u Argentini. Za nesre u smo krivi i sami, jer u Argentini živi mnogo tisu a nacionalista, gardista, madžarskih nacista i samo su nas tjerali, pa su još uvijek u zatvoru Dr. Bulat i drugi, šefovi peronista i grupe Izbor. A lopov Subaši pod zaštitom komunista i socijalista denuncira naše. To je stvarnost. Nije dakle Crkva, nego IZBOR, koji su krivi našoj nesre i i Poglavnikovu bjegstvu. Iz istih razloga je zatvoren i Stojadin.

Držite na okupu vaša društva, nedajte praviti razdor niti uplesti se u protucrkvenu rabotu. Ali braniti Poglavnika i Hrvatsku zubuima i noktima i pomozite u tom poslu svakoga, pa i blesastoga i pokvarenoga Ili a, koji je na onako nekorektan na in htio mimo i i uništiti Stožer i svoje doju erašnje prijatelje, koji se nisu dali navesti na tanak led sa šeftovima IZBORA i Subaši a.

Vrieme e nama dati pravo, ali na žalost, vrieme nas raztvvara, jer smo si uprtili na ledja teško breme, obtužbu neprijateljstva Crkve, koja je kako tako bila uz nas, a sada je protiv. Trebat e mnogo truda, da se ti izpravi i na nama je, da to u inimo. Nije najsretnije braniti Poglavnika sa Ili em, koji je i sam sudjelovao u radu IZBORA, nego je to trebalo u initi iz Španjolske, gdje imamo dvadeset visokih crkvenih dostojanstvenika, koji su uzeli u zaštitu Poglavnika PRIJE NEGO ILI JE I DOBIO OBAVIEST O SVEMU.

Nisam Vam se mnogo javljao, jer sam baš zato mjesec dana stalno na putu, radimo i poja avamo rad.

DRINA je u tisku, a iz Amerike nam dolaze novi i svježi mladi suradnici. Bio sam dva puta na granici i javio Vam se odanle. Opet u se skoro javiti s drugog mjesta. Stožer je jednodušan, ja i i biti e poja an. Imamo dobre veze, nalazimo se okruženi prijateljima, imademo konzulat i legalni službeni pravac, koji uživa podršku velikih i najve ih. *(U to doba Španjolska je još uvijek priznavala NDH i imali smo konzulat u Španjolskoj, mo)*

Mislimo na sve, imamo i potrebne veze s Amerikancima, koji misle kao i mi. Treba do ekati vrieme i ne izgubiti glavu i nerve. Ne gubiti prijatelje, nego sticati nove, kao što to mi radimo. Klika koja je kriva za nesre u i razbacivanje snaga, odgovorna je i ja sam to Poglavniku i Predsjedniku Vlade pisao. Pazite što radite. Oni, koji misle da nas mogu samo tako konspiracijom maknuti, varaju se.. Ovdje se bori i pada i ne poznajemo drugog riješenja osim pobjede ili poraza. Na dobrom smo putu i idemo tim putem.

Obavijestite bra u o svemu a vas kao Ustašu i suradnika osobno inim odgovornim za ovo pismo, koje ne smije pasti u ruke neprijatelja. Ima ga se pred najvjernijima pro itati i pred njima spaliti. Za sve odgovaram ja i Stožer, dok se stvar ne postavi na svoje mjesto.

ZA POGLAVNIKA I DOM SPREMNI!

Napomena:

Za razliku od drugih pisama - i svih pisama - ovo pismo nema generalova potpisa, osim što na po etku nosi službeni naziv i naslov HRVATSKI NARODNI ODPOR, grb i sve ostalo je originalno. Moje osobno mišljenje je, da je pok. Danijel Joli napravio kopiju pisma i sa uvao, a original, po želji generala Drinjanina, spalio, jer general nije ništa rekao da se kopija pisma ne može sa uvati.

Nastavlja se. Otporaš.